YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
19 päivänä heinäkuuta 1996 *

Asiassa C-196/96,

jonka Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli, on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on

Hassan Lahlou,

ennakkoratkaisun tekijänoikeuksien hallinnoimista koskevan kansallisen lainsäädännön yhteensoveltuvuudesta EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan kanssa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli, on esittänyt 15.5.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.6.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme perustamissopimuksen useita artikloita koskevaa ennakkoratkaisukysymystä voidakseen antaa ratkaisun tekijänoikeuksien hallinnoimista koskevan kansallisen lainsäädännön yhteensovel-tuvuudesta näiden määräysten kanssa.

2 Nämä kysymykset on esitetty rikosoikeudenkäynnissä Lahlouta vastaan, jota syytetään musiikkiteosten luvattomasta lähettämisestä sekä ääninauhojen ja levyjen lainvastaisesta kopioinnista.

3 Koska kansallinen tuomioistuin katsoi, että sen käsiteltävänä olevaan asiaan liittyi EY:n perustamissopimuksen määräysten tulkintakysymyksiä, se esitti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset

"1) Voidaanko kansallisessa lainsäädännössä, jossa annetaan SIAE:lle [italialainen taiteilijoiden ja kustantajien yhtiö] yksinoikeus tekijänoikeuksien hallinnoimiseen, estää tai rajoittaa sellaisten äänitteiden tuontia tai vientiä, jotka on saatettu laillisesti markkinoille toisessa valtiossa?

2) Voiko SIAE vaatia yhteismarkkinoilla, joille on ominaista tavaroiden vapaa liikkuvuus ja palvelujen vapaa tarjonta, korvausten maksamista tekijöiden

nimissä aina ja kaikissa tapauksissa vedoten tähän oikeuteen liittyvään rikosoikeudelliseen suojaan vaatimuksiaan?

3) Ovatko kansallinen lainsäädäntö ja oikeuskäytäntö, joihin SIAE vetoaa kirjelmässään, jolla se ilmoittautuu rikosoikeudenkäynnissä vahingonkorvausta vaativaksi asianomistajaksi, sellaisia, että niitä voidaan pitää mielivaltaisena syrjintänä tai tekijänoikeuksien kaupalliseen hyödyntämiseen liittyvän, Italian ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin peiteltynä rajoittamisena?"

4 On muistutettava, että jotta yhteisön oikeutta voitaisiin tulkita siten, että tulkinta olisi kansalliselle tuomioistuimelle tarkoituksenmukainen, kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä esitettyihin kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-320/90, C-321/90 ja C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta; asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta; asia C-458/93, Saddik, määräys 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-511, 12 kohta; asia C-167/94, Grau Gomis ym., määräys 7.4.1995, Kok. 1995, s. I-1023, 8 kohta; asia C-307/95, Max Mara, määräys 21.12.1995, Kok. 1995, s. I-5083, 6 kohta, ja asia C-2/96, Sunino ja Data, määräys 20.3.1996, 4 kohta, Kok. 1996, s. I-1543).

5 Tältä osin on korostettava, että ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevissa päätöksissä annettujen tietojen ja niissä esitettyjen kysymysten perusteella yhteisöjen tuomioistuin voi antaa asian ratkaisun kannalta tarkoituksenmukaisia vastauksia, ja niiden perusteella jäsenvaltioiden hallituksilla ja muilla, joita asia koskee, on myös mahdollisuus esittää huomautuksensa EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti (em. asia Sunino ja Data, määräyksen 5 kohta). Yhteisöjen tuomioistuimen on valvottava, että tätä mahdollisuutta suojellaan, ottaen huomioon se, että edellä mainitun säännöksen mukaan ainoastaan ennakkoratkaisu-

pyynnön esittämistä koskevat päätökset annetaan tiedoksi niille, joita asia koskee (yhdistetyt asiat 141/81, 142/81 ja 143/81, Holdijk ym., tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1299, 6 kohta; em. asia Saddik, määräyksen 13 kohta; em. asia Grau Gomis ym., määräyksen 10 kohta; em. asia Max Mara, määräyksen 8 kohta, ja em. asia Sunino ja Data, määräyksen 5 kohta).

6 Tässä tapauksessa on todettava, ettei ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevaan päätökseen sisälly näiden edellytysten mukaisia riittäviä tietoja asiaan liittyvistä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista. Kansallinen tuomioistuin tyytyy toteamaan, että tekijänoikeuksia koskevaa Italian rikoslainsäädäntöä on rikottu, ja esittämään tässä yhteydessä kysymyksen siitä, onko sellaisen yhtiön monopoli, jolla on yksinoikeus tällaisten oikeuksien hallinnoimiseen ja jolla on oikeus vaatia korvausten maksamista rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla, yhteisön oikeuden mukainen. Kansallinen tuomioistuin ei myöskään selvitä riittävästi riitaan liittyviä tosiseikkoja, Italian lainsäädäntöä eikä täsmällisiä syitä, joiden vuoksi se tiedustelee yhteisön oikeuden tulkintaa ja katsoo tarpeelliseksi esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä.

7 Koska kansallisen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä selvitetään liian epätäsmällisesti asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat, yhteisöjen tuomioistuin ei voi antaa yhteisön oikeuden tulkintaa koskevaa tarkoituksenmukaista ratkaisua.

8 Edellä esitetyn perusteella on todettava jo oikeudenkäynnin tässä vaiheessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 ja 103 artiklan mukaisesti, että kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Oikeudenkäyntikulut

9 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

Pretura circondariale di Roman, sezione distaccata di Tivoli, 15.5.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä heinäkuuta 1996.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti